

Серія “Українські письменники — дітям”

Степан Руданський

НАУКА

Байки, співомовки, пісні

ТЕРНОПІЛЬ
НАВЧАЛЬНА КНИГА – БОГДАН

УДК 82-93
ББК 84.5.Укр
Р83

Серію “Українські письменники — дітям” засновано 2009 року

Ілюстрації заслуженого художника України
Петра Шпорчука

Руданський Степан
Р83 Наука (байки, співомовки, пісні). —
Тернопіль: Навчальна книга2 — Богдан, 2021. —
132 с.(серія “Українські письменники — дітям”)
ISBN 978-966-10-7587-9

У виданні зібрано байки, співомовки, пісні письменника, доступні для школярів середніх класів. Як відомо, певна специфіка творчості С. Руданського унеможлиблювала ознайомлення дітей із кращими її взірцями з дотеперешніх, не адаптованих для їхнього віку, збірок. Отже ця книга буде корисною викладачам, батькам, учням, керівникам літературно-мистецьких гуртків і угруповань.

Прислужиться всім шанувальникам української класики.

УДК 82-93
ББК 84.5.Укр

*Охороняється законом про авторське право.
Жодна частина цього видання не може бути відтворена
в будь-якому вигляді без дозволу автора чи видавництва.*

ISBN 978-966-10-7587-9

© Навчальна книга — Богдан,
майнові права, 2021

БАЙКИ

ВОРОНА І ЛИС

Пробігає Лис голодний,
Через пеньки скаче;
Аж слухає: десь Ворона
На гілляці кряче.
Прибігає, хоть видати,
Та ніяк дістати!..
Лис хитриться і вертиться,
Давай підмовляти.
Підмовляє, щоб ізлізла,
Заглядає в очі,
Обіцяє м'яса гори,
Ворона не хоче.
“І не хочу, і не можу,
Стала говорити: —
Іди, — каже, — коли хочеш,
На село дурити!..
Ти думаєш, що Ворона
Розуму не має,
Сидить собі на гілляці,
Нічого не знає.
Та я знаю, що ти хочеш,
Як собака, їсти,
І хіба б я дурна була,
Щоб думала злізти”.

“Бог з тобою, голубонько! —
Став Лис прикидатись. —
Та тепер вже, зозуленько,
Нічого боятись:
Вийшов указ з того світу,
Щоб мир був усюди,
Щоби мирно собі жили
І звірі, і люди...”

А Ворона розважає:
“Брешеш ти, мій враже!”
Далі кругом подивилась
Та й Лисові каже:
“Та який же мир той буде
Та спокій між нами,
Коли онде йдуть до лісу
Стрільці із хортами!”
“Будь здорова, голубонько!”
“А то що? Куди ти?”
“Таже стрільців несе лихо,
Треба утікати!..”
“А указ же з того світу,
Що про мир писали?”
“Може, вони ще указу
Того й не читали”.

“Ну, не бійся ж, голубчику:
Я лиш так сказала;
Але вашого указу
І я не читала!..”

ВОВК, СОБАКА І КІТ

Як Собака стеріг хату,
То його й тримали;
Як постарівся, до лиха,
Взяли та й нагнали ...
Іде, бідний, дорогою,
Притулку шукає;
Аж у лісі на поляні
Вовк його здиває.
“Куди, — каже, — йдеш, Собако?”
“Притулку шукати!”
“А що ж твої господарі?”
“Та вигнали з хати!”
“Ну, нічого!
Будеш, — каже, —
У мене служити;
В мене будеш, як дитина,
У розкошах жити...
А чи їв ти що сьогодні?!”
“Ні, — каже, — нічого!”
“Тож ходімо обідати!” —
Каже Вовк до нього.
Ідуть вони темним лісом,
Ідуть чагарями,
Ідуть вони пустим зрубом,
Буйними ланами;
Ідуть степом...
Надибають:

Кінець безкоштовного уривку. Щоби читати далі, придбайте, будь ласка, повну версію книги.